

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320202102
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6320202102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: Q. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. Q. XXX, zastúpeného Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpenému SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 3Csp/39/2020-216 zo dňa 8. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia okresného súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (výrok I.). O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (vyšší súdny úradník (výrok II.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal určenia, že úver, ktorý mu bol poskytnutý na základe Zmluvy o úvere na bývanie - Hypotéka č. XXXX XXXX XXXX XXXX (ďalej aj „predmetná zmluva o úvere“ alebo „predmetná zmluva o úvere na bývanie“), uzatvorenej medzi ním a žalovaným dňa 02.05.2016 je bezúročný a bez poplatkov, ako aj priznania náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 02.05.2016 uzatvoril ako fyzická osoba so žalovaným Zmluvu o úvere na bývanie - hypotéku č. XXXX 0000 XXXX XXXX, pri uzatváraní a plnení ktorej nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto je uvedená zmluva zmluvou spotrebiteľskou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka.

1.2 Predmetom vyššie uvedenej zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru žalovaným žalobcovi v sume 31.430,-Eur za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti, ktorú sumu sa žalobca zaviazal žalovanému splatiť v 288-mich pravidelných mesačných splátkach po 130,30 Eur, so splatnosťou splátky ku 20. dňu kalendárneho mesiaca až do splatnosti poslednej splátky úveru dňa 20.04.2040; úver je úročený úrokovou sadzbou 1,5 % ročne na počiatočnú dobu fixácie 3 roky; RPMN predstavuje 1,53 %. Žalobca v žalobe uviedol, že má za to, že predmetná zmluva o úvere nie je uzatvorená v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, v súlade so zákonom č. 90/2016 Z. z. a s ďalšími právnymi predpismi slovenského právneho poriadku, nakoľko v nej absentuje povinný údaj v zmysle § 13 ods. 4 písm. e) zákona č. 90/2016 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o dobe trvania zmluvy a o termíne

konečnej splatnosti úveru, pričom je potrebné rozlišovať medzi pojmi „doba trvania zmluvy“ a „termín konečnej splatnosti úveru.“ Údaj o dobe trvania zmluvy je pre spotrebiteľa dôležitým údajom, nakoľko mu umožňuje s istotou a bez ťažkostí poznať celkovú dobu trvania zmluvy. Predmetná zmluva o úvere na bývanie neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy ako jednu z podstatných náležitostí, preto sa úver na jej základe poskytnutý považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň podľa žalobcu absentuje v zmluve akýkoľvek údaj o odplate v zmysle ust. § 13 ods. 4 písm. k) zákona č. 90/2016 Z. z. (ďalej aj „Zákon o úveroch na bývanie“) v spojení s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva o úvere obsahuje výšku úrokovej sadzby platnej do 02.05.2016 (fixácia na dobu 3 rokov), z čoho je zrejmé, že počas trvania zmluvy mohla byť výška úrokovej sadzby menená, čo je podľa žalobcu v rozpore so zákonom. V predmetnej zmluve o úvere absentuje tiež údaj o názve a adrese príslušného orgánu dohľadu v zmysle zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom, pričom zo zmluvy nevyplýva údaj o tom, kde sa môže spotrebiteľ obrátiť v prípade pochybností pri porušení zákona, resp. kde si môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V predmetnej zmluve o úvere absentuje podľa žalobcu aj údaj o preverení úverovej bonity žalovaného, napriek tomu, že veriteľ je povinný s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie pred uzavretím zmluvy alebo pred zmenou zmluvy, čo žalovaný neurobil, keďže nezisťoval presné a pravdivé údaje ohľadne príjmu žalobcu, príjmov jeho domácnosti a ani jeho životné náklady a výdavky.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť argumentujúc tým, že je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere na bývanie - hypotéka č. XXXX 0000 XXXX XXXX, na základe ktorej bola žalobcovi poskytnutá suma 31.430,-Eur za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti. Žalobca sa mylne podľa žalovaného domnieva, že mu bol žalovaným poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver, pričom na určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, nemá žalobca podľa žalovaného naliehavý právny záujem, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal meritom veci. „Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a na konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia - požadovaného určenia“. Určovací návrh nie je opodstatnený vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo. Určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru by neodstránilo stav právnej neistoty, t. j. nemohlo by zabrániť veriteľovi, aby sa na základe predmetnej zmluvy o úvere na bývanie domáhal vrátenia poskytnutého peňažného plnenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, teda vrátenia toho, čo žalobca na základe predmetnej zmluvy o úvere na bývanie od žalovaného dostal, resp. čo za neho žalovaný niekomu inému plnil. „Neexistencia naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení vylučuje možnosť rozhodovania o tom, či je zmluva bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., navyše ani prípadným určením, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov nie je dlžník zbavený povinnosti reálne poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť“. Vzhľadom k tomu, že žalobca nesplatil žalovanému ani len istinu úveru, je žaloba žalobcu podľa žalovaného špekulatívna a žalobca sa ňou snaží vyhnúť svojej povinnosti úver splatiť. Pokiaľ ide o dobu trvania predmetnej zmluvy o úvere, podľa žalovaného je v predmetnej zmluve o úvere na bývanie doba trvania zmluvy jasne vymedzená. Zmluva bola podpísaná dňa 02.05.2016 s tým, že termín splatnosti každej anuitnej splátky úveru je k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, pričom v zmluve je uvedený presný termín konečnej splatnosti úveru 20.04.2040. Žalovaný poukázal na bod 3.9 (v čase podpisu zmluvy platných) Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s. označený ako Trvanie úveru a zánik zmluvy: „Pôžička (úver) sa poskytuje na dobu do dňa jej konečnej splatnosti uvedeného v zmluve o úvere“ a uviedol, že má za to, že ak je v zmluve jednoznačne uvedený konečný termín splatnosti úveru, tak pre bežného spotrebiteľa je dostatočne určité a zrozumiteľné, aká je doba trvania zmluvy. Čo sa týka fixnej úrokovej sadzby, žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v zmluve o úvere na bývanie je dohodnutá úroková sadzba vo výške 1,5 % p. a. s fixáciou na tri roky s tým, že táto úroková sadzba je počas troch rokov nemenná, čo znamená, že počas prvých troch rokov fixácie je úroková sadzba rovnaká, teda vo výške 1,5 %. V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nechápe tvrdenie žalobcu a jeho odkaz na ust. § 2 ods. 1 Zákona o úveroch na bývanie, kde je jasne a zrozumiteľne uvedené: „Ak v zmluve o úvere na bývanie nie sú určené všetky úrokové sadzby úveru na bývanie, úroková sadzba úveru na bývanie sa považuje za fixnú len na tie čiastkové obdobia, pre ktoré sú úrokové sadzby úveru na bývanie určené výhradne za použitia fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzatvorení zmluvy o úvere na bývanie.“ Tvrdenie žalobcu, že žalovaným mohli byť menené úrokové sadzby počas obdobia

prvej 3-ročnej fixácie, v rámci ktorého poukázal žalobca na body 4.2 až 4.4 predmetnej zmluvy o úvere, nie je ničím podľa žalovaného podložené, pričom v bode 4.4 zmluvy o úvere na bývanie je jasne a zrozumiteľne uvedené, že nová úroková sadzba bude klientovi banky oznámená najmenej tri mesiace pred začatím každej ďalšej doby fixácie s tým, že je na klientovi, či ju akceptuje. Ak ju neakceptuje, môže si úver preniesť do inej banky za výhodnejších podmienok, napríklad tam, kde je úroková sadzba najnižšia. Pokiaľ ide o absenciu údajov o orgáne vykonávajúcom nad žalovaným ako bankou dohľad v zmluve, žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca podpisom zmluvy o úvere na bývanie vyhlásil, že bol informovaný o príslušných orgánoch vykonávajúcich dohľad nad bankou a o pôsobnosti spotrebiteľských združení. Zdôraznil, že zmluva o úvere na bývanie nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, všetky náležitosti zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48-ES zo dňa 23.04.2008 musia však byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Náležitosti zmluvy o úvere na bývanie nemusia byť tiež nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v Obchodných podmienkach alebo v Sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Čo sa týka tvrdenia žalobcu o absencii adresy veriteľa, na ktorej si môže dlžník uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmluve, žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že celá zmluvná dokumentácia je poskytovaná bankou na hlavičkovom papieri, kde je adresa veriteľa jasne a zrozumiteľne uvedená, pričom v prípade uplatnenia reklamácie alebo sťažnosti ich žalobca ako spotrebiteľ môže adresovať priamo na túto adresu, nakoľko ide o jedinú kontaktnú adresu veriteľa na adresovanie sťažností alebo reklamácie, tak ako to vyplýva aj z reklamačného poriadku žalovaného, ktorý je spotrebiteľom prístupný na ktorejkoľvek pobočke žalovaného alebo na webovom sídle žalovaného. Čo sa týka tvrdenia žalobcu ohľadne neskúmania jeho bonity žalovaným pred poskytnutím úveru, žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu o neskúmaní jeho bonity pred poskytnutím úveru, pretože žalovaný pred podpisom zmluvy na bývanie riadne skúmal bonitu žalobcu v zmysle ust. § 8 Zákona o úveroch na bývanie na základe žalobcom podanej žiadosti o poskytnutie úveru na bývanie, kde žalobca pôvodne žiadal, aby mu bol žalovaným poskytnutý úver v sume 45.000,-Eur, avšak v dôsledku riadneho skúmania jeho bonity mu bola poskytnutá len suma 31.430,-Eur; bonitu žalobcu žalovaný skúmal aj v rámci predzmluvných rozhovorov so žalobcom, dopytom v Spoločnom registri bankových informácií (ďalej len „SRBI“) a na základe reportu zo Sociálnej poisťovne.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalovaného, vyjadreniami strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to s predmetnou zmluvou o úvere na bývanie, so súhrnnými údajmi o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch za I. štvrtrok 2016, s Obchodnými podmienkami pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s., („OP“), so Všeobecnými obchodnými podmienkami („VOP“), so žiadosťou žalobcu o poskytnutie úveru na bývanie, s hodnoteniami bonity žalobcu, s oznámením o výške mesačnej splátky úveru, so Znaleckým posudkom č. 28/2020, so zmluvou o zriadení záložného práva, s oznámením o začatí výkonu záložného práva, s výpisom z obchodného registra spoločnosti U9, a. s., s výpisom z LV č. XXX a zistil, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 02. 05. 2016 Zmluvu o úvere na bývanie - hypotéka č. XXXX XXXX XXXX XXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver na bývanie za podmienok dohodnutých v zmluve, ako aj v Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s. a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Predmetom uvedenej zmluvy o úvere na bývanie bolo poskytnutie úveru na bývanie žalobcovi žalovaným vo výške 31.430,-Eur pri výške anuitnej splátky úveru vo výške 130,30 Eur mesačne, s termínom splatnosti každej anuitnej splátky úveru ku 20. dňu kalendárneho mesiaca, s počtom splátok úveru 288 na inkasný účet uvedený v zmluve, pri úrokovej sadzbe 1,5 % p. a. pre počiatočnú dobu základnej úrokovej sadzby 1,8 % p. a. a hrubej marže - 0,3 %, s dobou fixácie tri roky, RPMN vo výške 1,53 %, s uvedením celkovej čiastky, ktorú musí žalobca ako klient žalovaného zaplatiť 37.526,40 Eur, s dohodnutým termínom poslednej splátky úveru dňa 20.04.2040 a s hlavným účelom úveru na bývanie - nadobudnutie nehnuteľnosti. Žalobca sa zaviazal splatiť žalovanému poskytnutý úver v 288 - mich pravidelných mesačných splátkach, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci až do úplného splatenia úveru, t. j. do 20.04.2040. Predmetný úver bol spočiatku úročený úrokom vo výške 1,50 % ročne s tým, že počas trvania počiatočnej doby fixácie - tri roky od uzavretia zmluvy sa úroková sadzba nemení. V bode 4.4 predmetnej zmluvy o úvere bolo dojednané, že po uplynutí počiatočnej doby fixácie nasleduje bezprostredne ďalšia doba fixácie v rovnakej dĺžke a za ňou ďalšia až do úplného splatenia úveru. Žalovaný sa v bode 4.4 predmetnej zmluvy o úvere zaviazal, že upovedomí žalobcu o novej výške úrokovej sadzby najmenej tri mesiace pred začiatkom ďalšej doby fixácie s tým, že úroková sadzba sa v zmysle bodu 4.1, 2 zmluvy stanovuje na podklade základnej

úrokovej sadzby banky a hrubej marže platnej pre príslušnú dobu fixácie. V prípade ak by sa žalobca a žalovaný nedohodli na výške úrokovej sadzby a žalobca by nesúhlasil s úrokovou sadzbou stanovenou žalovaným, musel by splatiť celý zostatok úveru na bývanie k poslednému dňu doby fixácie, a to bez akýchkoľvek nákladov. V prípade, ak by žalobca nijako nereagoval na novostanovenú úrokovú sadzbu, táto novostanovená úroková sadzba sa bude vzťahovať na nové fixné obdobie. V bode 6.3 predmetnej zmluvy o úvere žalobca potvrdil, že prevzal OP, VOP a Sadzobník žalovaného. Zároveň mal okresný súd preukázané, že dňa 02.05.2016 bola medzi žalobcom a X. W. ako záložcami a žalovaným ako záložným veriteľom uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v zmysle § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej došlo k zriadeniu záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Michalová, obec Michalová, okres Brezno, zapísaným na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Brezno, odborom katastrálnym ako pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 139 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, ako pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 200 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, ako pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 315 m², druh pozemku záhrada, ďalej ako stavba - rodinný dom, súp. č. XXX, postavený na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 139 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria v prospech žalovaného, na zabezpečenie zaplatenia istiny, úrokov, poplatkov, zmluvných pokút a ďalších pohľadávok záložného veriteľa z úveru poskytnutého žalobcovi na základe Zmluvy o úvere č. XXXX XXXX XXXX XXXX, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že mal v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP preukázané, že žalobca nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, v dôsledku čoho žalovaný vyzval žalobcu na predčasné splatenie úveru podaním zo dňa 01.06.2020, ktoré si žalobca prevzal dňa 08.06.2020. Následne žalovaný dňa 30.06.2020 Okresnému úradu Brezno, odboru katastrálnemu oznámil začatie výkonu záložného práva predajom vyššie uvedených nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Michalová, obec Michalová, okres Brezno, zapísaných na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Brezno, odborom katastrálnym na dobrovoľnej dražbe v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. za účelom uspokojenia pohľadávky veriteľa, vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere na bývanie na bývanie - hypotéka č. XXXX XXXX XXXX XXXX zo dňa 02.05.2016.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 489 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), na ust. § 2 ods. 1 písm. l), § 8 ods. 1 a 2, § 13 ods. 1, 6, § 15 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a na ust. § 137 písm. d) CSP a uviedol, že podľa ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (rozsudok NS SR z 21.04.2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014). Uvedené však neznamená, že na právny vzťah založený zmluvou o úvere, uzatvorenou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a v zmysle § 13 a nasl. zákona č. 90/2016 Z. z. je možné aplikovať výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka (ako lex generalis), s absolútnym vylúčením aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka a zákona č. 90/2016 Z. z., keď úverová zmluva ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku upravená nie je - je upravená len v zákone č. 513/1991 Z. z. , Obchodnom zákonníku a v zákone č. 90/2016 Z. z. (ako lex specialis).

1.7 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že uvedenie podstatných náležitostí zmluvy o úvere na bývanie vyžadovaných zákonom č. 90/2016 Z. z. v OP a vo VOP (ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy) nenahrádza ich neuvedenie v zmluve o úvere na bývanie, a to pre údajný nedostatok ich písomnej formy, pretože tak ako to vyplýva z predmetnej zmluvy o úvere, OP a VOP sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Zdôraznil, že OP a VOP sú vyhotovené v písomnej podobe a sú jasné, určité a zrozumiteľné. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že mal jednoznačne preukázané, že žalobca si pred podpisom predmetnej zmluvy o úvere na bývanie prevzal Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s. (OP) a taktiež si prebral Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a. s. (VOP), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy o úvere na bývanie. Zároveň mal okresný súd preukázané, že žalobca sa oboznámil s ich obsahom. Žalobca si mohol preštudovať uvedené dokumenty a zvážiť, či hodlá vstúpiť so žalovaným do právneho vzťahu alebo nie a pretože so všetkými náležitosťami či už samotnej zmluvy, ako aj Obchodných podmienok a Všeobecných obchodných podmienok súhlasil, zmluvu dobrovoľne a slobodne uzatvoril. Žalobca v priebehu konania nijako nepoprel, že by pri podpise zmluvy nebol obdržal OP a VOP, proti ktorým nič nenamietal. Súkromné právo, ako aj právny poriadok SR (§ 273 Obchodného zákonníka) umožňuje, aby

bola uzatvorená zmluva na obsahom viacerých na seba nadväzujúcich listinách. V súkromnom práve je bežnou praxou, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú jej prílohy, prípadne všeobecné obchodné podmienky. Písomná zmluva môže mať neobmedzený počet častí, s ktorými zmluvné strany môžu prejať súhlas jedným podpisom, čo žiadny právny predpis nezakazuje; žiadne ustanovenie zákona nepredpisuje, kde má byť umiestnený podpis zmluvných strán. V Obchodných podmienkach ku zmluve, resp. vo VOP sú upravené také práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré sú nemenné s ohľadom na akéhokoľvek účastníka zmluvného vzťahu. Jedná sa o také dojednania v spotrebiteľskej zmluve, ktoré nemusia byť z povahy vecí dojednané individuálne. Rovnako s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016, vydanom v obdobnej veci, zmluva nemusí byť vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice č. 48/2008/ES z 23.04.2008 musia byť vyhotovené písomne a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. „V zmluve je pritom uvedený riadny odkaz na OP a VOP, pričom tieto dokumenty boli žalobcovi predložené“. V súvislosti s OP a VOP okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, v odôvodnení ktorého Najvyšší súd SR akceptoval uvedenie základných náležitostí zmluvy o úvere vo VOP (odsek 28.1 odôvodnenia) a poznamenal, že zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená ako jediný dokument, preto okresný súd s poukazom na vyššie uvedené uznesenie NS SR pri posudzovaní predmetnej Zmluvy o úvere na bývanie - Hypotéka č. XXXX 0000 XXXX XXXX zo dňa XX.XX.XXXX považoval VOP ako aj OP za platnú súčasť zmluvy. Preskúmaním predmetnej zmluvy o úvere na bývanie okresný súd zistil, že náležitosť vyžadovanú § 13 ods. 4 písm. e) zákona č. 90/2016 Z. z. - t. j. dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie, predmetná zmluva o úvere obsahuje, a to v bode 1.3, kde je uvedený termín konečnej splatnosti úveru dňa 20.04.2040. V bode 3.9. OP, je uvedené, že pôžička sa poskytuje na dobu do dňa konečnej splatnosti uvedeného v zmluve o úvere, pričom v zmysle bodu 3.1 a 5 OP aj poskytnutý úver na bývanie spadá pod pojem pôžička. Zmluva o úvere rovnako podľa okresného súdu obsahuje aj náležitosť vyžadovanú § 13 ods. 4 písm. k) zákona č. 90/2016 Z. z. - t. j. údaj o odplate podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), ktorý je uvedený v bode 1.3 zmluvy. Odplata predstavuje údaj, ktorý je možné vyvodiť z rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru (31.430,-Eur) a celkovou čiastkou, ktorú klient- žalobca musí zaplatiť (37.526,40 Eur). Žiadne ustanovenie zákona č. 90/2016 Z. z. neukladalo žalovanému povinnosť uviesť v rámci zmluvy o úvere najvyššiu prípustnú mieru odplaty podľa § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Preskúmaním predmetnej zmluvy o úvere okresný súd ďalej zistil, že zmluva obsahuje aj náležitosť vyžadovanú § 13 ods. 4 písm. j) zákona č. 90/2016 Z. z., t. j. úrokovú sadzbu úveru na bývanie, a to v bode 1.3 zmluvy vo výške 1,5 % ročne pre počiatočnú dobu fixácie troch rokov, pričom v predmetnej zmluve o úvere je v bode 4.4 dojednaný spôsob prípadnej zmeny úrokovej sadzby zmluvy o úvere po uplynutí doby fixácie, ako aj práva zmluvných strán v súvislosti s touto zmenou, vrátane práva žalobcu odmietnuť úrokovú sadzbu stanovenú žalobcom s tým, že následne by musel žalobca splatiť celý zostatok úveru na bývanie k poslednému dňu doby fixácie, bez akýchkoľvek nákladov s tým, že v prípade, ak by žalobca žiadnym spôsobom nereagoval na novostanovenú úrokovú sadzbu, bude sa táto novostanovená úroková sadzba uplatňovať pre nové fixné obdobie. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vyššie uvedená úroková sadzba nie je úrokovou sadzbou variabilnou ale fixnou v zmysle § 2 ods. 1 písm. j) zákona č. 90/2016 Z. z. (druhá časť za bodkočiarkou), a preto žalovaný nebol povinný uvedenú náležitosť vyžadovanú § 17 zákona č. 90/2016 Z. z. v zmluve uviesť. Zmena úrokovej sadzby sa mohla vykonať jedine uzatvorením dodatku ku zmluve alebo uzatvorením novej zmluvy, keď samotné ustanovenie § 13 ods. 6 zákona č. 90/2016 Z. z. pripúšťa možnosť vykonania zmeny úrokovej sadzby v prípade zmeny úrokovej sadzby po uplynutí doby fixácie aj iným spôsobom. Predmetná zmluva o úvere obsahuje aj náležitosti vyžadované § 13 ods. 4 písm. c), ab) zákona č. 90/2016 Z. z., t. j. názov a adresu príslušného orgánu dohľadu - Národnej banky Slovenska ako aj adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Údaj vyžadovaný § 13 ods. 4 písm. c) zákona č. 90/2016 Z. z. je obsiahnutý priamo na hlavičkovom papieri, na ktorom sú uvedené všetky potrebné údaje, vrátane stále platného odkazu na internetovú stránku žalovaného (<https://www.primabanka.sk/>), kde možno nájsť tak VOP ako aj obchodné podmienky žalobcu. O náležitostiach vyžadovaných § 13 ods. 4 písm. ab) zákona č. 90/2016 Z. z. bol žalobca upovedomený priamo pri podpise zmluvy o úvere a sú aj priamo obsiahnuté v bode 13.4 VOP. Predmetná zmluva o úvere rovnako obsahuje náležitosti vyžadované § 13 ods. 4 písm. l) zákona č. 90/2016 Z. z., t. j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré sú obsiahnuté v bode 1.3 zmluvy ako „1,53 % RPMN“ a „celková čiastka 37 526,40 Eur“, pričom RPMN neprevyšuje najvyššiu prípustnú mieru odplaty za obdobie predchádzajúce uzatvoreniu zmluvy - prvý štvrtrok roku 2016, kde RPMN predstavovala pre úvery obdobné tomu, ktorý je predmetom sporu 2,68 %. Vstupné

parametre potrebné pre výpočet RPMN podľa rovnice uvedenej v prílohe č. 2 zákona č. 90/2016 Z. z. sú obsiahnuté vo VOP, OP a v predmetnej zmluve o úvere, pričom vypočítaná RPMN predstavuje hodnotu RPMN v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere pri úrokovej sadzbe 1,5 % ročne. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že nevidel dôvod, pre ktorý by mal žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere zahŕňať náklady vyplývajúce z povinnosti uvedenej v bode 3.2.2. zmluvy (ktorých výšku žalobca v zmluve ani neuviedol a je preto diskutabilné, či s touto povinnosťou boli spojené akékoľvek výdavky) do výpočtu RPMN. Z ustanovenia § 2 písm. f), h) zákona č. 90/2016 Z. z. nevyplýva podľa okresného súdu dôvod, pre ktorý by mal byť žalovaný povinný zahrnúť poplatok za začatie katastrálneho konania o návrhu na vklad záložného práva vo výške 66,- Eur do výpočtu RPMN. Preskúmaním postupu žalobcu vedúceho k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere dospel okresný súd k záveru, že žalobca s odbornou starostlivosťou zisťoval schopnosť žalovaného splácať úver na bývanie, keďže pred podpisom predmetnej zmluvy o úvere preskúmal bonitu žalobcu v súlade s § 8 zákona č. 90/2016 Z. z. na základe žalobcom podanej žiadosti o poskytnutie úveru na bývanie, kde žalobca pôvodne žiadal, aby mu žalovaný poskytol úver v sume 45000,- Eur, avšak na základe riadneho skúmania bonity mu bola poskytnutá suma 31.430,- Eur. V žiadosti o poskytnutie úveru na bývanie žalobca uviedol okrem iných svoje zamestnanie, výšku príjmu a výdavky. Žalovaný následne vykonal šetrenie bonity žalobcu prostredníctvom Sociálnej poisťovne ako aj v Spoločnom registri bankových informácií, čím získal dostatok informácií na posúdenie bonity žalobcu v zmysle § 8 zákona č. 90/2016 Z. z., na základe ktorých vypracoval zmluvu o úvere.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP odvolanie. Pokiaľ ide o neuvedenie niektorých podstatných náležitostí zmluvy o úvere na bývanie v predmetnej zmluve o úvere, žalobca v odvolaní uviedol, že v žalobe poukázal výlučne na tie náležitosti zmluvy o úvere na bývanie, ktorých absenciu v zmluve zákonodarcu považoval za tak podstatnú, že ju v spojení s taxatívnym výpočtom uvedeným v ust. § 15 zákona č. 90/2016 Z. z. sankcionoval tak, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy o úvere je potrebné požadovať za bezúročný a bez poplatkov. Konkrétne v predmetnej zmluve o úvere absentuje podľa žalobcu údaj o dobe trvania zmluvy, údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o názve a adrese orgánu dohľadu a údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že súd nemôže akceptovať uvedenie týchto náležitostí iba v Obchodných podmienkach, v Sadzobníku, prípadne vo výveskách banky, nakoľko takéto dojednania nespĺňajú kritérium písomného uzavretia zmluvy a nejedná sa preto o platné dojednanie uvedených náležitostí zmluvy. Možnosť, že by akákoľvek povinná náležitosť spotrebiteľskej zmluvy bola uvedená iba v Obchodných podmienkach, v Sadzobníku, vo výveskách banky alebo vo vedľajších dokumentoch k zmluve a nepriamo v zmluve, zákon nepredpokladá. Žalobca poukázal v odvolaní ďalej na to, že dohoda účastníkov zmluvy obsiahnutá vo VOP alebo v iných obchodných podmienkach, vyžaduje podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka pre jej platnosť písomnú formu a podpis žalobcu, pretože aj vo vzťahu ku zmluve o úvere na bývanie je Zákonom o úveroch na bývanie určená obligatórne písomná forma zmluvy, a preto ak má byť listina (Obchodné podmienky, Sadzobník a iné) jej súčasťou, vyžaduje sa tiež písomná forma tejto listiny a podpis žalobcu na nej. Ak podpis žalobcu na obchodných podmienkach a prípadne na ďalších listinách absentuje, právny úkon je podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný, pričom z dôvodu nedodržania zákonom predpísanej formy právneho úkonu ide o absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na odsek 26. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie uviedol, že VOP ako aj OP sú platná súčasť predmetnej zmluvy o úvere. Namietal, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že OP a VOP boli žalobcovi riadne odovzdané, že boli ku zmluve riadne pripojené a že sa žalobca s týmito súčasťami zmluvy mohol riadne oboznámiť. Žalovaný nepredložil podľa žalobcu súdu dôkaz ani o tom, že žalobcovi ponuku úveru v písomnej forme predostrel, ani o tom, či žalobcovi bol v dostatočnom časovom predstihu predložený európsky štandardizovaný informačný formulár, kde by boli jasným a zrozumiteľným spôsobom formulované podmienky ponuky úveru žalovaného. Uvedené podľa žalobcu len opodstatňuje záver o tom, že žalovaný v predzmluvnej fáze pred uzatvorením predmetnej zmluvy o úvere úplne zlyhal, vrátane preverenia úverovej bonity žalobcu. Pokiaľ ide o absenciu údajov o trvaní zmluvy o úvere v zmluve, žalobca v odvolaní uviedol, že z odseku 27. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie preskúmaním predmetnej zmluvy o úvere na bývanie zistil, že náležitosť vyžadovaná § 13 ods. 4 písm. e) zákona č. 90/2016 Z. z., t. j. dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie, predmetná zmluva o úvere obsahuje v bode 1.3, kde je uvedený termín konečnej splatnosti úveru dňa 20.04.2040 a v bode 3.9 Obchodných podmienok,

kde je uvedené, že pôžička sa poskytuje na dobu do dňa jej konečnej splatnosti uvedeného v zmluve, pričom v zmysle bodu 3.1 a 5 OP „aj poskytnutý úver na bývanie spadá pod pojem pôžička“. Uvedené závery súdu prvej inštancie označil žalobca v odvolaní za nesprávne, pričom uviedol, že gramatickým výkladom § 13 ods. 4 písm. e) Zákona o úveroch na bývanie možno dospieť k záveru, že je potrebné rozlišovať medzi pojmom doba trvania zmluvy a pojmom termín konečnej splatnosti úveru. Pojem doba trvania zmluvy je potrebné vykladať ako dobu, na ktorú je zmluva uzatvorená, pričom môže ísť o dobu neurčitú alebo o dobu, ktorá je totožná s dobou, na ktorú sa uzatvára napr. zmluva o bežnom účte. V predmetnom prípade bola zmluva medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená na dobu určitú a zo žiadneho bodu zmluvy ani relevantných ustanovení OP nevyplýva presne do kedy, resp. do ktorého okamihu uzatvorenia, má zmluva trvať. Stanovenie doby trvania zmluvy ako jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere na bývanie totiž vyžaduje presné a jasné vymedzenie informácie. Podľa žalobcu nepostačuje ak si má spotrebiteľ odvodzovať takýto údaj alebo informáciu z iných ustanovení zmluvy. Pokiaľ ide o absenciu údaje o odplate podľa osobitných predpisov v zmluve, žalobca v odvolaní uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie namietal, že v predmetnej zmluve o úvere úplne absentuje údaj v zmysle § 13 ods. 4 písm. k) Zákona o úveroch na bývanie, podľa ktorého zmluva o úvere na bývanie musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj údaj o odplate podľa osobitného predpisu. Nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie spočíva podľa žalobcu v tom, že pokiaľ ust. § 13 ods. 4 písm. k) Zákona o úveroch na bývanie hovorí o údají pravidelne zverejňovanom MF SR ako údají o priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov podľa osobitného predpisu, teda podľa ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tak súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku síce poukázal v uvedenej súvislosti na údaj o RPMN, tento údaj je však údajom o odplate pre konkrétnu zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným, avšak nejde o údaj podľa osobitných predpisov, ale o splnenie povinnosti uvedenia podstatnej náležitosti zmluvy o úvere na bývanie v zmluve v zmysle § 13 ods. 4 písm. l) Zákona o úveroch na bývanie. V predmetnej zmluve o úvere zjavne absentuje podľa žalobcu údaj o odplate v zmysle ust. § 13 ods. 4 písm. k) Zákona o úveroch na bývanie v spojení s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v čase uzatvorenia zmluvy, v zmysle ktorého nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Relevantným údajom v označenej súvislosti je údaj korešpondujúci informácii získanej zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý štvrťrok 2016, ktorý predstavuje 3,06 %. „V predmetnej zmluve o úvere mal teda žalovaný poskytnúť spotrebiteľovi informáciu o najvyššej prípustnej výške odplaty, ktorá predstavovala v čase uzavretia zmluvy 6,12 %“. Súd prvej inštancie dospel preto podľa žalobcu na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Pokiaľ ide o absenciu údaje o názve a adrese príslušného orgánu dohľadu a o absenciu adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, žalobca v odvolaní uviedol, že počas konania pred súdom prvej inštancie namietal, že v predmetnej zmluve o úvere absentuje povinný údaj vyžadovaný § 13 ods. 4 písm. c), ab) zákona č. 90/2016 Z. z., vo vzťahu k čomu súd prvej inštancie v odseku 27. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že predmetná zmluva o úvere obsahuje náležitosti vyžadované § 13 ods. 4 písm. c), ab) zákona č. 90/2016 Z. z., t. j. názov a adresu príslušného orgánu dohľadu - Národnej banky Slovenska ako aj adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, pričom poukázal na to, údaj vyžadovaný § 13 ods. 4 písm. c) zákona č. 90/2016 Z. z. je obsiahnutý priamo na hlavičkovom papieri žalovaného a že všetky potrebné údaje vrátane stále platného odkazu sú uvedené na internetovej stránke žalovaného, kde možno nájsť VOP a OP žalobcu. Vo vzťahu k náležitostiam vyžadovaným v zmysle § 13 ods. 4 písm. ab) zákona č. 90/2016 Z. z., súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca bol o nich priamo pri podpise predmetnej zmluvy o úvere žalovaným upovedomený, pričom sú tieto náležitosti priamo obsiahnuté v bode 13.4 VOP.

2.1 Žalobca v odvolaní ďalej tvrdil, že existencia VOP nebola v konaní pred súdom prvej inštancie preukázaná a rovnako nebolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané ani to, že OP a VOP boli žalobcovi pred podpisom zmluvy žalovaným predložené. Pokiaľ ide o absenciu RPMN a predpokladov, ktoré boli použité na výpočet RPMN v zmluve, žalobca v odvolaní uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie namietal, že v predmetnej zmluve o úvere absentuje povinný údaj vyžadovaný § 13 ods. 4 písm. l) zákona č. 90/2016 Z. z. Súd prvej inštancie v odseku 27. odôvodnenia rozsudku uviedol, že vstupné parametre potrebné pre výpočet RPMN podľa rovnice uvedenej v prílohe č. 2 zákona č. 90/2016 Z. z. sú

obsiahnuté tak vo VOP ako aj v OP a že vypočítaná RPMN predstavuje hodnotu RPMN v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere pri úrokovej sadzbe 1,5 % ročne. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že namieta nepreskúmateľnosť tejto časti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a tiež uviedol, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o úvere na bývanie je uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2014/17/EU zo dňa 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia EÚ č. 1093/2010, a to v článku 10 ods. 2 písm. g).

2.2 Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalobcu žalovaným pred poskytnutím úveru, žalobca v odvolaní poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 27.03.2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 a uviedol, že len formálne splnenie povinnosti veriteľa bez reálneho vyhodnotenia údajov s prihliadnutím na finančné možnosti spotrebiteľa vrátane výdavkov by nemalo akýkoľvek význam. Napokon takýto postup je nedostatočný už len z toho dôvodu, že spotrebiteľ síce môže vykazovať veľmi dobrý finančný príjem, avšak výdavky a prípadná úverová zaťaženosť môže ďaleko presahovať možnosti a schopnosti spotrebiteľa poskytnúť úver splácať. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní uviedol, že zo šetrenia bonity žalobcu prostredníctvom Sociálnej poisťovne vyplýva, že vymeriavací základ žalobcu u zamestnávateľa za posledný mesiac v čase pred uzatvorením predmetnej zmluvy o úvere nebol známy aj keď pri ostatných položkách sa uvádza „vymeriavací základ vo výške 675,- SKK“. K takémuto dôkazu je potrebné podľa žalobcu uviesť, že ním žalovaný preukázal tvrdenie žalobcu, že v čase pred uzatvorením zmluvy nemal žalovaný žiadnu predstavu o príjme žalobcu. Pokiaľ ide o žiadosť žalobcu o poskytnutie úveru na bývanie, tento dôkaz nemožno tiež podľa žalobcu považovať za relevantný, a to z toho dôvodu, že je pravdepodobné, že niektoré údaje, napr. údaj o výdavkoch domácnosti žalobcu boli vyplnené dodatočne a v neznámom období, pretože použité písmo je odlišné od písma v ostatnej časti žiadosti. Nie je tiež podľa žalobcu zrejmé, ktorý deň žalobca žiadosť vyplňal, nakoľko tento údaj v žiadosti úplne absentuje. Čo je však podľa žalobcu podstatné, údaj uvedený žalobcom o jeho priemernom čistom mesačnom príjme v sume 650,- Eur, žalovaný pred poskytnutím úveru na bývanie nijako nepreveril. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 241/2009 zo dňa 29.04.2010, na uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/101/2014 a na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C- 449/13, CA Consumer Finance, Ingrid Bakkaus z 18.12.2014. V závere odvolania žalobca uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v prípade, že bude mať za to, že nie sú splnené podmienky na rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ani ust. § 389 podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že naplnenie odvolacieho dôvodu uplatneného podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP možno deklarovať v tom prípade ak súd svojím postupom znemožnil strane sporu realizáciu konkrétnych procesných práv, ktoré by strana sporu mohla inak v konaní pred súdom uplatniť a z ktorých tak bola vylúčená, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Obsahom práva na spravodlivý proces je predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní a podobne. Za postup súdu možno považovať iba samotný priebeh konania, jednotlivé procesné úkony súdu, jeho faktickú činnosť alebo nečinnosť, nie rozhodnutie ako výsledok vecnej rozhodovacej činnosti súdu (uznesenia NS SR sp. zn. 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012, 3Cdo/256/2013). Žalobca nešpecifikoval, v čom by mal spočívať nesprávny procesný postup súdu, ani to, ktoré konkrétne procesné právo nemohol v dôsledku takéhoto postupu vykonať. Nevyjadril sa ani k intenzite tvrdeného zásahu do svojho práva na spravodlivý proces. V odvolaní žalobcu sa však opakovane objavuje námietka nedostatočného odôvodnenia rozsudku. Nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia samo o sebe nepostačuje na prijatie záveru, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Strana sporu nie je v rámci limitov daných právnou úpravou prípustnosti opravných prostriedkov zbavená možnosti brániť sa proti tomu, čo v rozhodnutí súdu považuje za nesprávne, nespravodlivé alebo nezodpovedajúce zákonu. Ani vtedy, keď zastáva názor, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia je nedostatočné, nevýstižné, nepresvedčivé alebo neúplné, nezostáva procesne bezbranná. Má totiž v plnom rozsahu zachované právo namietať túto nesprávnosť v procesne prípustnom opravnom prostriedku. Skutočnosť,

že súd svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne, preto bez ďalšieho neznemožňuje strane sporu realizáciu jej práv. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (analogicky stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 03.12.2015, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 1/2016 pod č. 2/2016). Navyše, o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako spravodlivé (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kolektív.: Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck, Praha 2016, s. 1239), nestačí iba jedna namietaná vada. Konanie na súde prvej inštancie zjavne v danom prípade nevykazuje znaky nespravodlivosti. Podľa žalovaného nemožno uvažovať ani o tom, že by súd svojim procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočňovanie jeho procesných práv a zbavil ho tak možnosti namietať alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. Vzhľadom ku skutočnosti, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dáva zrozumiteľnú odpoveď na žalobcom namietané skutočnosti, vyznieva vytknutá vada rozsudku samoučelne a formalisticky. Výpovednú hodnotu odôvodnenia rozsudku je potrebné vnímať nielen parciálne a izolovane od celkového významu textu, ale predovšetkým vo vzájomných súvislostiach. Žalobcom v odvolaní formulovaný nedostatok odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je podľa žalovaného natoľko všeobecný a univerzálny, že pri jeho uplatnení v odvolaní naznačených intenciách by žiadne súdne rozhodnutie nemohlo objektívne zodpovedať zákonným kritériám. Vždy by totiž bolo možné uzavrieť, že na niektorú z nastolených otázok v konaní nedal súd v odôvodnení dostatočne podrobnú a uspokojivú odpoveď.

3.1 Princíp riadneho výkonu spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, resp. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, zaväzuje súdy na adekvátne odôvodňovanie súdnych rozhodnutí. Nevyžaduje sa pritom podrobná odpoveď na každý argument strán sporu (rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/170/2005; in: Zo súdnej praxe č. 64/2007). V súlade s ustálenou judikatúrou je podľa žalovaného nevyhnutné, aby v odôvodnení súdneho rozhodnutia bola poskytnutá odpoveď na jednotlivé relevantné argumenty. Z toho však nevyplýva právo strany sporu na zodpovedanie každej otázky (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/106/2010, sp. zn. 2Cdo/170/2005, Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 119/2003, sp. zn. IV.ÚS 329/2004, ESLP - Van de Hurk v. Holandsko, sťažnosť č. 16034/90, Luka v. Rumunsko, sťažnosť č. 34197/02, Ruiz Torija v. Španielsko, sťažnosť č. 18390/91, Hiro Balani v. Španielsko, sťažnosť č. 18064/91, Georgiadis v. Grécko, sťažnosť č. 21522/93, Higgins a spol. v. Francúzsko, sťažnosť č. 20124/92). Zmyslom ani účelom odôvodnenia rozsudku nie je viesť obsiahlu polemiku so sporovými stranami a bez zmysluplného opodstatnenia predkladať právno-teoretické odpovede na všetky nastolené otázky. „Vice versa prílišná rozvláčnosť, popisnosť a samoučelnosť a samoučelná detailnosť odôvodnenia rozsudku zakladá jeho nezrozumiteľnosť na úkor náležitej presvedčivosti (§ 220 ods. 2 CSP)“. Pokiaľ konkrétne súdne rozhodnutie stručne, vecne a výstižne po skutkovej ako aj právnej stránke postihuje všetky významné momenty súdeného prípadu a podporne odkazuje na aktuálnu relevantnú súdnu judikatúru, tak ako v prejednávanej veci, možno konštatovať, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany na spravodlivý proces (IV.ÚS 115/2003, III.ÚS 209/2004, I.ÚS 498/2011). Odvolaním napadnutý rozsudok tieto atribúty spĺňa. Za týchto okolností nie je v danom prípade daný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), resp. § 365 ods. 1 písm. d) CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci).

3.2 Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že mu nie je zrejmé, na základe akého dôkazu dospel súd k záveru, že žalobca si prevzal Obchodné podmienky pre úvery občanov - Prima banka Slovensko, a. s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a. s. (ďalej len „VOP“) a že sa oboznámil s ich obsahom, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v zmysle čl. 1.1 Zmluvy o úvere na bývanie -Hypotéka č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 02.05.2016, tvoria OP a VOP neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalobca v čl. 6.3 predmetnej zmluvy o úvere na bývanie súčasne vyhlásil (zaškrtnutím príslušného políčka), že prevzal a oboznámil sa pred uzavretím tejto zmluvy s jej súčasťami - OP, VOP a Sadzobníkom, a že súhlasí s nimi. Súd prvej inštancie evidentne nepochybil, keď mal za preukázané, že žalobca si OP a VOP prevzal a oboznámil sa s ich obsahom (odsek 26. v spojení s odsekom 10. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku). Navyše, ako ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, žalobca v priebehu konania tieto skutočnosti vôbec nerozporoval, t. j. nepoprel, že OP a VOP obdržal, ani nenamietal nič proti ich obsahu. V uvedenej súvislosti žalovaný v odôvodnení odvolaním napadnutého

rozsudku uviedol, že skutkové tvrdenia strany sporu, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa v súlade s § 151 ods. 1 CSP považujú za nesporné. Nebolo tak potrebné, aby žalovaný predložil ďalšie dôkazy, alebo aby súd prvej inštancie iniciatívne vykonával ďalšie dokazovanie. Dôkazné bremeno v kontradiktórnom spore prirodzene nesvedčí len žalobcovi, môže sa presunúť na žalovaného (druhú stranu sporu) v závislosti od tvrdených skutočností a dôkazov produkovaných na ich preukázanie. Pokiaľ žalobca relevantne nepoprel skutkové tvrdenia žalovaného, ktoré navyiac samotný žalobca potvrdil svojim podpisom na predmetnej zmluve o úvere na bývanie, nemožno uvažovať o prenesení dôkazného bremena na žalovaného (a o jeho údajnom neunesení žalovaným). Vo vzťahu k oboznámeniu sa žalobcu s obsahom OP a VOP, žalovaný dal odvolaciemu súdu do pozornosti, že spotrebiteľ finančnej služby musí mať adekvátnu možnosť oboznámiť sa s obsahom obchodných podmienok (čo žalobca v konaní nespochybnil); to však neznamená, že tak skutočne urobí. Aj keď je spotrebiteľom priznaná vyššia právna ochrana pre ich slabšie postavenie v spore, nedochádza tým k úplnému potlačeniu zásady *vigilantibus iura scripta sunt*. Obdobné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napr. od obchodných zmlúv ako takých, majú slúžiť predovšetkým na tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednaná technického a vysvetľujúceho charakteru (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11).

3.3 Pokiaľ ide o uvedenie podstatných náležitostí zmluvy v OP a vo VOP, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že súd prvej inštancie sa náležite a preskúmateľne vysporiadal s námietkou žalobcu, v zmysle ktorej domnelým predpokladom platnosti a záväznosti OP a VOP je ich podpis zo strany spotrebiteľa, pričom svoj postup presvedčivo odôvodnil aj s poukazom na právne závery Najvyššieho súdu SR uvedené v uznesení zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017 a Súdneho dvora EÚ uvedené v rozsudku zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej, C-42/15, kde sa uvádza, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žiadny zákonný predpis účinný v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere neustanovuje, že OP alebo VOP musia byť podpísané dlžníkom, resp. spotrebiteľom. Ust. § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov sa subsidiárne aplikuje aj pri zmluvách o úvere uzavretých so spotrebiteľmi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.05.2020, sp. zn. 16Co/113/2019). Žalobca sa podľa žalovaného účelovo snaží spochybniť platnosť OP a VOP ako neoddeliteľnej súčasti predmetnej zmluvy o úvere s cieľom vyvolať dojem, že v zmluve absentujú náležitosti vyžadované zákonom č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie v znení účinnom v rozhodnom čase, a to doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru, názov a adresa príslušného orgánu dohľadu a adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Tvrdenie žalobcu, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaj o dobe jej trvania, vyznieva podľa žalovaného iluzórne, keďže doba trvania zmluvy vyplýva z článku 1.3 tejto zmluvy, kde je uvedený počet splátok: 288, termín splatnosti každej anuitnej splátky: mesačne k 20. dňu kalendárneho mesiaca, termín konečnej splatnosti úveru: 20.04.2040; v súlade s článkom 3.9 v spojení s článkom 5 OP sa hypotéka poskytuje na dobu do dňa jej konečnej splatnosti uvedeného v zmluve o úvere.

3.4 Vo vzťahu k absencii najvyššej prípustnej odplaty v zmluve, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že naďalej trvá na tom, že RPMN je v zmluve o úvere na bývanie uvedená správne, vrátane všetkých predpokladov použitých na jej výpočet. Pokiaľ ide o skúmanie schopnosti žalobcu splácať úver (bonitu žalobcu), žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že zásada neúplnej apelácie, ktorou je ovládané odvolacie konanie v sporových veciach, predpokladá, že skutková stránka veci sa objasní na súde prvej inštancie. Za týmto účelom je aj spotrebiteľ v zmysle § 296 CSP povinný predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Žalobca napriek tomu, že si túto povinnosť nesplnil a v odvolaní tvrdené skutočnosti neuplatnil pred súdom prvej inštancie riadne a včas, domáha sa ich účinkov v odvolacom konaní. Novoty v odvolacom konaní možno použiť, ak je splnená niektorá z podmienok taxatívne ustanovených v § 366 CSP. Z priebehu prvoinštančného konania vyplýva, že nedošlo k naplneniu ani jednej z nich. Na nové skutočnosti a dôkazy označené žalobcom v odvolaní tak v odvolacom konaní nemožno prihliadať. Bolo v zásade vecou žalobcu, či a v akom rozsahu zhromaždí a predloží skutkový materiál vrátane dôkazných prostriedkov. Žalobca je od začiatku konania zastúpený advokátom. Podľa § 15 ods. 2 Zákona o úveroch na bývanie, za hrubé porušenie povinnosti podľa § 8 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch,

výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Zákonodarca v § 8 ods. 32 Zákona o úveroch na bývanie demonštratívne vymenúva, čo sa rozumie pod vynaložením odbornej starostlivosti. Ide najmä o poskytnutie informácií spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy o úvere na bývanie podľa § 5 a § 6 Zákona o úveroch na bývanie a o posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s ohľadom na získané informácie (ak je veriteľom banka, s ohľadom na údaje získané zo spoločného registra bankových informácií, ďalej len SRBI). Žalovaný preukázateľne informoval žalobcu o postupoch poskytovania úverov na bývanie, o postupoch správy úveru na bývanie na účely kontroly schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie, o príslušných orgánoch vykonávajúcich dohľad nad bankou a o pôsobnosti spotrebiteľských združení, o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase a že má k dispozícii 14 kalendárnych dní od schválenia žiadosti o poskytnutie úveru na bývanie bankou na premyslenie si ponuky banky, čo žalobca potvrdil zaškrtnutím príslušných políčok v článku 6.3 predmetnej zmluvy o úvere a jej podpisom. Žalovaný súčasne posúdil schopnosť žalobcu splácať úver s ohľadom na informácie vyplývajúce zo žiadosti žalobcu o poskytnutie úveru a s ohľadom na informácie získané zo Sociálnej poisťovne a SRBI. Na základe predzmluvných rozhovorov so žalobcom a vyplnenej žiadosti o poskytnutie úveru, dopytom na Sociálnu poisťovňu a SRBI žalovaný získal dostatok informácií na posúdenie bonity žalobcu v zmysle § 8 Zákona o úveroch na bývanie. Žalovaný tieto informácie starostlivo a zodpovedne vyhodnotil tak, že žalobcovi ponúkol úver v sume o bezmála 14.000,- Eur nižšej ako požadoval. Za týchto okolností nemožno uvažovať o naplnení hypotézy ust. § 15 ods. 2 Zákona o úveroch na bývanie. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie nekonal arbitrárne, za účelom zistenia skutkového stavu vykonal riadne dokazovanie, s námietkami žalobcu sa náležite a preskúmateľne vypořadal, pričom svoj postup presvedčivo odôvodnil. Súd prvej inštancie použil na zistený skutkový stav príslušnú právnu normu, ktorú správne interpretoval a následne aplikoval. Ani jeden z odvolacích dôvodov namietaných žalobcom nie je podľa žalovaného daný. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu žalovaný uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (v odvolacej replike) zotrval na svojich tvrdeniach obsiahnutých v odvolaní, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/30/2021 zo dňa 23. septembra 2021, kde Krajský súd v Banskej Bystrici uviedol, že nie je podstatné, či reálna skutková situácia v čase poskytovania úveru umožňuje spotrebiteľovi splácať úver, podstatné je to, či si poskytovateľ úveru splní svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity klienta a tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/245/2010 zo dňa 30.11.2011, na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej zo dňa 18. apríla 2017 a na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v odvolacej duplike) uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení k odvolaniu, rovnako ako aj na ostatných písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch, pričom zdôraznil, že ani jeden z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom v odvolaní nie je naplnený.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných v ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu, ktorý podal odvolanie v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) CSP.

8. Podľa ust. § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu pripojené.

9. Podľa ust. § 15 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie, poskytnutý úver na bývanie sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o úvere na bývanie neobsahuje

náležitosti podľa §13 ods. 4 písm. a) až l) a ab); v zmluve o úvere na bývanie je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov.

10. Podľa ust. § 15 ods. 2, veta druhá zákona č. 90/2016 Z. z., pri hrubom porušení povinnosti podľa § 8 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Podľa ust. § 15 ods. 2, veta tretia zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie, za hrubé porušenie povinnosti podľa § 8 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie.

12. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie premietnutých do odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku (odsek 26. až 28. odôvodnenia) súdu prvej inštancie uvádza, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že v konaní nebolo preukázané, že VOP a OP boli odovzdané žalobcovi pri podpise predmetnej zmluvy o úvere na bývanie, že VOP a OP boli k zmluve riadne pripojené a že sa žalobca s týmito súčasťami zmluvy mohol riadne oboznámiť, odvolací súd poukazuje na čl. 1.1 predmetnej zmluvy o úvere na bývanie, podľa znenia ktorého: „Predmetom zmluvy je poskytnutie úveru na bývanie bankou klientovi za podmienok dohodnutých v zmluve, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s. (ďalej aj „OP“) a vo Všeobecných obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s. (ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť“. Citovaný článok 1.1 predmetnej zmluvy o úvere na bývanie je uvedený v zmluve v súlade s ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého obsah zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky a obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu zmluvy priložené. Podľa komentára k citovanému ustanoveniu § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, uverejneného na internetovom portáli ASPI (www.aspi.sk <<http://www.aspi.sk>>), „z praktických a racionálnych dôvodov sa v obchodných vzťahoch vyvinula prax, že určité podmienky, ktoré sa opakovane používajú pri kontraktácii sú sformulované vo VOP a OP, čo urýchľuje proces kontraktácie“. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C- 42/15 zo dňa 09. 11. 2016, kde Súdny dvor EÚ uviedol, že zmluva nemusí byť vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky obsahové náležitosti zmluvy vyžadované zákonom (po transponovaní Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 48/2008/ES do nášho právneho poriadku, ktorá smernica sa síce týka zmlúv o spotrebiteľských úveroch, avšak zmluva o úvere na bývanie je vo svojej podstate tiež spotrebiteľskou zmluvou a zákon č. 90/2016 Z. z. sankcionuje absenciu zákonom vyžadovaných obsahových náležitostí zmluvy rovnako ako zákon č. 129/2010 Z. z. bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru) musia byť vyhotovené písomne a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. To, že žalobca prevzal VOP a OP a oboznámil sa s nimi vyplýva aj z bodu 6.3 predmetnej zmluvy o úvere na bývanie, ktorú skutočnosť potvrdil žalobca podpisom zmluvy, neobstojí preto argumentácia žalobcu uvedená v odvolaní, že súd prvej inštancie nemal preukázané, že žalobca VOP a OP prevzal, oboznámil sa s nimi a že boli súčasťou predmetnej zmluvy o úvere na bývanie. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ súd prvej inštancie poukázal v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na to, že niektoré zákonom vyžadované obsahové náležitosti zmluvy o úvere na bývanie, ktorých absenciu v zmluve sankcionuje zákon č. 90/2016 Z. z. bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru na bývanie (§ 15 zákona ods. 1 písm. b) zákona č. 90/2016 Z. z.), sú uvedené v OP alebo vo VOP, prípadne v zmluve s odkazom na OP a VOP, tak mu nemožno vzhľadom na vyššie uvedené vytknúť nesprávne skutkové závery alebo nesprávne právne posúdenie.

13. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené nedostatočné skúmanie schopnosti žalobcu splácať úver pred uzatvorením predmetnej zmluvy o úvere na bývanie žalovaným, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vo vzťahu k povinnosti vyplývajúcej žalovanému ako poskytovateľovi úveru z ust. § 8 zákona č. 90/2016 Z. z., uviedol jednu podstatnú skutočnosť, a to že výsledkom skúmania schopnosti žalobcu splácať úver na základe údajov uvedených žalobcom v žiadosti o poskytnutie úveru, (za ktorej obsah je v plnom rozsahu zodpovedný ten, kto túto žiadosť vyplnil, teda žalobca), na základe údajov zistených v Sociálnej poisťovni a v spoločnom registri bankových informácií žalovaným, bol fakt, že žalovaný neposkytol žalobcovi úver vo žiadosti o poskytnutie úveru uvedenej výške úveru 45 000,- Eur, ale v sume 31 430,- Eur, preto sa nemožno stotožniť s odvolacou argumentáciou žalobcu ani pokiaľ ide o nedostatočné skúmanie bonity žalobcu

žalovaným, na základe ktorej odvolacej argumentácie žalobcu mal byť správne úver poskytnutý žalobcovi na základe Zmluvy o úvere na bývanie - Hypotéka č. XXXX XXXX XXXX XXXX zo dňa 02. 05. 2016 súdom prvej inštancie považovaný v zmysle ust. § 15 ods. 2, veta druhá zákona č. 90/2016 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, pretože hrubé porušenie povinnosti žalovaného, tak ako je toto definované v ust. § 15 ods. 2, veta tretia zákona č. 90/2016 Z. z. nebolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané.

14. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, tak ako je vyššie uvedené, podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil konštatujúc, že pokiaľ ide o žalobcom v odvolaní namietané nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého je rozsudok súdu prvej inštancie podľa názoru žalobcu nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že s uvedenou odvolacou námietkou žalobcu sa tiež nemožno stotožniť, pretože súd prvej inštancie postupujúc v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti, pričom vysvetlil akými úvahami sa riadil a z akých dôkazov vychádzal. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 225/2012 zo dňa 10. 01. 2013, kde Najvyšší súd SR uvádza: „Kritériom pre posúdenie preskúmateľnosti rozhodnutia je splnenie náležitosti odôvodnenia ustanovených zákonom.“ Z uvedeného je zrejmé, že ak súdne rozhodnutie spĺňa náležitosti vyžadované ust. § 220 CSP, tak ho nemožno hodnotiť ako nepreskúmateľné.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a ust. § 262 ods. 2 CSP tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia okresného súdu o výške náhrady trov konania.

16. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehoť plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.